

Sammanfattning av regeringens skrivelse 1997/98:122

"Afrika i förändring. En förnyad svensk Afrikapolitik inför 2000-talet"

Under våren kommer regeringen att presentera en skrivelse till riksdagen: "Afrika i förändring. En förnyad svensk Afrikapolitik inför 2000-talet". I skrivelsen föreslår regeringen en politik som syftar till att utveckla ett mera jämbördigt samarbete – partnerskap – mellan Sverige och Afrika. Detta är första gången en samlad presentation ges av regeringens politik i Afrika. Skrivelsen innehåller därför en bred genomgång av Sveriges bilaterala och multilaterala kontakter med Afrika.

I flera länder har nya ledare kommit till makten, som placerar ekonomisk utveckling och materiella förbättringar för folkflertalet högt på den politiska dagordningen. En ny generation afrikaner tar själva ansvar för utveckling ur fattigdom till välstånd och demokrati. Efter 1980-talets förlorade decennium, med realinkomster som minskade med över två procent per invånare och år, har 1990-talet i ett kontinentalt perspektiv inneburit en begynnande återhämtning för Afrika. Strukturanpassning och ekonomisk reformpolitik har börjat bära frukt i en rad länder. Parallellt med denna positiva trend pågår en annan utveckling med sönderfallande stater, humanitära katastrofer, våld och kriminalitet. Afrikas egna strävanden att bryta detta mönster förtjänar omvärldens stöd. Partnerskapet syftar till att stärka den svagare parten. Däri ligger en solidaritetstanke, liksom en insikt om att strävan mot en mer jämlik värld även ligger i den starkare partens långsiktiga intresse. Utan fortsatta ekonomiska och sociala reformer kan Afrikas eftersläpning permanentas. I en gemensam ansträngning kan marginaliseringen av Afrika däremot vändas i ömsesidigt utbyte.

Centrala tankar i Sveriges nya Afrikapolitik är att välkomna den betoning av det egna ansvaret för respektive lands utveckling, som många afrikanska ledare nu lägger vikt vid, och att verka för att de afrikanska länderna får större möjlighet att ta del i ett utökat internationellt politiskt och ekonomiskt samarbete. Den gemensamma värdegrund, som finner sitt främsta uttryck i respekten för mänskliga rättigheter, är avgörande för partnerskapets utveckling. Om villkoren inte uppfylls av endera parten, måste samarbetet förändras eller avbrytas.

Regeringen föreslår en politik som syftar till att:

- stödja afrikanskt ledda förändringsprocesser mot fördjupad demokrati och uthållig ekonomisk tillväxt med särskild inriktning på fattiga människors situation;
- utveckla partnerskap mellan Afrika och omvärlden;
- stärka det långsiktiga utbytet mellan Sverige och Afrika

Under den första punkten redovisar regeringen bl.a. åtgärder, som kommer att vidtas i syfte att stödja processer inom såväl offentlig verksamhet som det civila samhället, vilka kan leda till större öppenhet, insyn, pluralism, samt överbryggande av motsättningar.

Under den andra punkten diskuteras åtgärder, som syftar till att i

internationella sammanhang verka för en politik som leder till en positiv utveckling i Afrika. Inom EU, FN och de internationella finansiella institutionerna kommer Sverige bl.a. att verka för en förstärkt dialog med Afrika, liberaliserad handel samt en hållbar lösning av u-ländernas skuldproblem.

Under den tredje punkten diskuteras åtgärder för att utvidga det ekonomiska, politiska, och kulturella utbytet mellan Sverige och Afrika.

Strävan att öka handel och investeringar kommer att ges en tydligare profil genom en aktiv främjandepolitik, ett ökat samarbete mellan stat och näringsliv och ökad fokusering på kontaktskapande aktiviteter. Regeringen kommer även att se över möjligheterna att stimulera ett ökat samarbete inom kultur, utbildning, forskning och idrott.

Regeringen föreslår en fortsatt stark närvaro i Sveriges traditionella samarbetsländer i södra och östra Afrika, samtidigt som engagemanget i Central- och Västafrika förstärks.